

32003R1335

L 187/16

AZ EURÓPAI UNIÓ HIVATALOS LAPJA

2003.7.26.

A BIZOTTSÁG 1335/2003/EK RENDELETE**(2003. július 25.)****a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 2454/93/EGK rendelet módosításáról****(EGT vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a legutóbb a 2700/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendeletre ⁽²⁾, és különösen annak 247. és 247a. cikkére,

mivel:

- (1) A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 220. cikke (2) bekezdésének b) pontja és 239. cikke megállapítja, hogy egyes esetekben a behozatali vagy kiviteli vámokat nem kell utólag lekönnyvelni, illetve méltányossági okokból lehetőség van azok visszafizetésére vagy elengedésére.
- (2) Tekintettel arra, hogy az Európai Közösségek saját forrásaiknak rendszeréről szóló, 2000. szeptember 29-i 2000/597/EK, Euratom tanácsi határozat ⁽³⁾ 8. cikke értelmében a hagyományos saját források beszedése elsősorban a tagállamok felelőssége, ezért indokolt elsősorban a tagállamok hatóságaira bízni annak eldöntését, hogy a 2913/92/EGK rendelet 220. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján utólag le kell-e könyvelni a behozatali vagy kiviteli vámokat, illetve hogy az említett rendelet 239. cikke alapján visszafizessék vagy elengedjék-e azokat.
- (3) A gazdálkodók egyenlő elbánásban részesítése és a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme érdekében azonban indokolt hatályban tartani az ügyek határozathozatal céljából a Bizottság elé történő utalásának kötelezettségét, amennyiben a tagállamok úgy ítélik meg, hogy a határozatnak kedvezőnek kell lennie és akár a) a Bizottság részéről elkövetett tényleges hibára vagy mulasztásra hivatkoznak, akár b) az ügy körülményei összefüggésben állnak a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági szabályozás helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló, 1997. március 13-i 515/97/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ alapján végrehajtott közösségi vizsgálatokkal, akár c) az érintett vámok összege eléri vagy meghaladja az 500 000 EUR-t.

(4) Nincs szükség azonban ilyen ügyek átadásának megkövetelésére, ha a Bizottság már elfogadott egy, a tényállását tekintve és jogi szempontból hasonló ügyről szóló határozatot, mivel a tagállamok ezt követően saját végleges határozatukat a Bizottságnak a tényállást tekintve és jogi szempontból hasonló ügyről szóló legutóbbi határozata alapján hozhatják meg.

(5) A legutóbb a 881/2003/EK rendelettel ⁽⁵⁾ módosított 2454/93/EGK bizottsági rendeletet ⁽⁶⁾ ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(6) A Vámkódex Bizottság nem nyújtott be véleményt az elnöke által megállapított határidőn belül. A Bizottság ezért javaslatot küldött a Tanácsnak az érintett intézkedésekre vonatkozóan. Mivel a Tanács nem fogadott el határozatot a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat ⁽⁷⁾ 6. cikkének (5) bekezdésében rögzített határidő lejártáig, az említett intézkedések elfogadása a Bizottság feladata,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2454/93/EGK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 869. cikk a következőképpen módosul:

a) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) ha úgy ítéli meg, hogy a Vámkódex 220. cikke (2) bekezdésének b) pontjában megállapított feltételek teljesülnek, kivéve azokat az eseteket, amikor a 871. cikk értelmében az ügyet a Bizottság elé kell utalni. Amennyiben azonban a 871. cikk (2) bekezdésének második francia bekezdését kell alkalmazni, a 871–876. cikkel összhangban indított eljárás végéig a vámhatóságok nem fogadhatnak el olyan értelmű határozatot, amely mentességet biztosít a szóban forgó vámok lekönnyvelésének kötelezettsége alól.”;

b) a c) pontot el kell hagyni;

⁽¹⁾ HL L 311., 2000.12.12., 17. o.⁽²⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.⁽³⁾ HL L 253., 2000.10.7., 42. o.⁽⁴⁾ HL L 82., 1997.3.22., 1. o.⁽⁵⁾ HL L 134., 2003.5.29., 1. o.⁽⁶⁾ HL L 253., 1993.10.11., 1. o.⁽⁷⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

c) a szöveg a következő két bekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a Vámkódex 236. cikke alapján, összefüggésben a Vámkódex 220. cikke (2) bekezdésének b) pontjával, vám visszafizetésére vagy elengedésére irányuló kérelem kerül benyújtásra, e cikk első bekezdésének b) pontját és a 871–876. cikket értelemszerűen alkalmazni kell.

A fenti bekezdések alkalmazásában a tagállamok kölcsönös segítséget nyújtanak egymásnak, különösen az érintett határozat meghozataláért felelős tagállamon kívüli tagállam vámhatóságai által elkövetett hiba esetén.”

2. A 870–872. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„870. cikk

(1) Az egyes tagállamok a Bizottság rendelkezésére listát vezetnek azokról az ügyekről, amelyekben az alábbi rendelkezéseket alkalmazták:

- a 869. cikk a) pontja,
- a Vámkódex 236. cikke, összefüggésben a Vámkódex 220. cikke (2) bekezdésének b) pontjával, amennyiben a (2) bekezdés értelmében nem áll fenn közlési kötelezettség,
- a 869. cikk b) pontja, amennyiben a (2) bekezdés szerint nem áll fenn közlési kötelezettség.

(2) Minden egyes tagállam megküldi a Bizottságnak azon ügyek listáját, amelyekben az érintett személytől egy vagy több behozatali vagy kiviteli művelet tekintetében, de egyazon hiba következtében be nem szedett összeg meghaladja az 50 000 EUR-t, és a Vámkódex 236. cikkének – összefüggésben a Vámkódex 220. cikke (2) bekezdésének b) pontjával – illetve a 869. cikk b) pontjának rendelkezéseit alkalmazták, megadva valamennyi ügy rövid összefoglalását. Ezt a listát minden év első és harmadik negyedévében továbbítani kell a Bizottsághoz valamennyi olyan ügy vonatkozásában, amelyekben az előző félév során úgy határoztak, hogy eltekintenek a be nem szedett vámok utólagos könyvelésbe vételétől.

871. cikk

(1) A vámhatóság köteles az ügyet a 872–876. cikkben megállapított eljárás szerinti határozathozatal céljából az ügyet a Bizottság elé utalni, amennyiben úgy ítéli meg, hogy teljesültek a Vámkódex 220. cikke (2) bekezdésének b) pontjában rögzített feltételek, és:

- úgy ítéli meg, hogy a Bizottság a Vámkódex 220. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében hibát követett el,
- az ügy körülményei a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági szabályozás helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló, 1997. március 13-i 515/97/EK tanácsi

rendelet (*) vagy bármely más közösségi jogszabály, vagy a Közösség által olyan országgal vagy olyan országok csoportjával kötött bármely megállapodás alapján végrehajtott közösségi vizsgálat eredményeivel függnek össze, ahol rendelkezést hoztak az ilyen irányú közösségi vizsgálatok végrehajtásáról, vagy

- az egy vagy több behozatali vagy kiviteli művelet tekintetében, de egyazon hiba következtében az érintett személytől be nem szedett összeg eléri vagy meghaladja az 500 000 EUR-t.

(2) Az (1) bekezdésben említett ügyeket azonban nem kell a Bizottság elé utalni, ha:

- a Bizottság a 872–876. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően valamely hasonló jogi megítélésű és hasonló ténybeli alapokon nyugvó ügyben már határozatot hozott,
- a Bizottság előtt egy hasonló jogi megítélésű és hasonló ténybeli alapokon nyugvó ügy elbírálása már folyamatban van.

(3) A Bizottság elé terjesztett ügyre vonatkozóan az eset teljes körű vizsgálatához szükséges valamennyi adatot a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani. Részletes adatokat kell szolgáltatni az érintett személy magatartására, és különösen szakmai tapasztalatára, jóhiszeműségére és gondosságára vonatkozóan. Ezen értékeléshez csatolni kell minden olyan adatot, amely bizonyíthatja, hogy az érintett személy jóhiszeműen járt el. Az ügyirathoz csatolni kell ezenfelül egy, a visszafizetésért vagy elengedésért folyamodó kérelmező által aláírt nyilatkozatot, amely tanúsítja, hogy az érintett személy elolvasta az ügy iratait, és kijelenti, hogy nincs észrevétele, illetve megadja a további információkat, amelyeket szerinte az előterjesztésbe bele kellene foglalni.

(4) A Bizottság az ügy beérkezésekor erről megfelelően tájékoztatja az érintett tagállamot.

(5) Ha megállapítást nyer, hogy a tagállam által szolgáltatott adatok nem elegendőek ahhoz, hogy az adott ügyben a tények teljes ismeretében határozatot lehessen hozni, a Bizottság további adatok szolgáltatását kérheti.

(6) Az alább felsorolt helyzetek bármelyike esetén a Bizottság visszaküldi az ügyiratot a vámhatóságnak, és a 872–876. cikkben említett eljárást meg nem indítottaknak kell tekinteni:

- az ügyirat alapján nézeteltérés mutatkozik a tényállás tekintetében az ügyiratot átadó vámhatóság és azon személy között, aki aláírta a (3) bekezdésben említett nyilatkozatot,
- az ügyirat nyilvánvalóan hiányos, mivel egyetlen olyan tény vagy bizonyítékot sem tartalmaz, amely megalapozhatná az ügy Bizottság általi elbírálását,
- az (1) és a (2) bekezdés értelmében az ügyiratot nem kellene a Bizottság elé utalni,

- nem állapították meg vámtartozás fennállását,
- az ügy Bizottság általi elbírálására vonatkozó eljárás során a vámhatóság olyan jellegű új adatokat tárt a Bizottság elé az ügyirattal kapcsolatban, amelyek lényegesen megváltoztatják az ügyirat szerinti tényállás bemutatását, illetve az ügy jogi megítélését.

872. cikk

A Bizottság a 871. cikk (3) bekezdésében említett ügyirat beérkezésétől számított 15 napon belül megküldi az előterjesztés egy-egy másolati példányát a tagállamoknak.

Az adott ügyet a lehető leghamarabb a 873. cikkben előírt szakértői csoport ülésének napirendjére kell tűzni.

(*) HL L 82., 1997.3.22., 1. o.”

3. A 873–875. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„873. cikk

Az adott ügyet vizsgáló bizottság keretében egy valamennyi tagállam képviselőiből álló szakértői csoporttal történő konzultáció után a Bizottság határoz arról, hogy a vizsgált körülmények alapján a kérdéses vámokat le kell-e könyvelni.

Ezt a határozatot a 871. cikk (3) bekezdésében említett ügyiratnak a Bizottsághoz történő beérkezésétől számított kilenc hónapon belül kell meghozni. Ha azonban a ügyirat nem foglalja magában a 871. cikk (3) bekezdésében említett nyilatkozatot vagy az érintett személy magatartásának részletes értékelését, a kilenc hónapot attól a naptól kell számítani, amikor a Bizottság ezeket az iratokat kézhez vette. A Bizottságnak ennek megfelelően értesíti a vámhatóságot és az adott ügyben érintett személyt.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy határozatának meghozatala céljából a tagállamtól további adatokat kell kérni, a kilenc hónapos határidő a további adatszolgáltatásra vonatkozó bizottsági megkeresés és az ezen adatok kézhezvétele között eltelt időszakkal meghosszabbítható. A Bizottság értesíti az érintett személyt az eljárás meghosszabbításáról.

Amennyiben a Bizottság saját maga folytat vizsgálatokat a határozat meghozatalának céljából, a kilenc hónap meghosszabbodik a vizsgálatok befejezéséhez szükséges időtartammal. Az ilyen meghosszabbítás nem haladhatja meg a kilenc hónapot. A Bizottságnak értesítenie kell a vámhatóságot és az érintett személyt a vizsgálatok megkezdésének és lezárásának napjáról.

Amennyiben a Bizottság a 872a. cikkel összhangban értesítette kifogásairól az érintett személyt, a kilenc hónapos határidő egy hónappal meghosszabbodik.

874. cikk

Az érintett tagállamot a 873. cikkben említett határozatról a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb az ugyanabban a cikkben meghatározott határidő lejáratától számított egy hónapon belül értesíteni kell.

A Bizottság értesíti a tagállamokat az általa elfogadott határozatokról annak érdekében, hogy segítse a vámhatóságokat a tényállásukat és jogi megítélésüket tekintve hasonló ügyekben történő határozathozatal során.

875. cikk

Ha a 873. cikkben említett határozat azt állapítja meg, hogy a vizsgált körülmények alapján a kérdéses vámokat nem kell lekönyvelni, a Bizottság meghatározhatja azokat a feltételeket, amelyek mellett a tagállamok a tényállásukat és jogi megítélésüket tekintve hasonló ügyekben eltekinthetnek az utólagos lekönyveléstől.”

4. A 899. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„899. cikk

(1) Ha a döntéshozó vámhatóság megállapítja, hogy a Vám-kódex 239. cikkének (2) bekezdése alapján visszafizetés vagy elengedés iránt hozzá benyújtott kérelem

- a 900–903. cikkben említett körülmények egyikének megfelelő indokon alapul, és hogy ez nem az érintett személy megtévesztő magatartásának vagy nyilvánvaló gondatlanságának eredménye, visszafizeti vagy elengedi a szóban forgó behozatali vagy kiviteli vám összegét,
- a 904. cikkben említett körülmények egyikének megfelelő indokon alapul, nem fizeti vissza vagy engedi el a szóban forgó behozatali vagy kiviteli vám összegét.

(2) Egyéb esetekben, kivéve ha az ügyet a 905. cikk alapján a Bizottság elé kell utalni, a döntéshozó vámhatóság maga határoz a behozatali vagy kiviteli vám visszafizetéséről vagy elengedéséről, amennyiben a körülményekből eredő olyan különleges helyzet áll fenn, amelynek során sem megtévesztő magatartás, sem nyilvánvaló gondatlanság nem róható fel az érintett személynek.

Amennyiben a 905. cikk (2) bekezdésének második francia bekezdését kell alkalmazni, a vámhatóság a 906–909. cikkel összhangban indított eljárás végéig nem hozhat olyan értelmű határozatot, amely engedélyezi a szóban forgó vámok visszafizetését vagy elengedését.

(3) A Vámkódex 239. cikkének (1) bekezdése és e cikk alkalmazásában az »érintett személy« a 878. cikk (1) bekezdésében említett egy vagy több személy, illetve annak képviselője, valamint minden olyan személy értendő, aki az adott árua vonatkozó vámalkalosságok elvégzésében részt vett, vagy annak elvégzésére vonatkozóan utasításokat adott.

(4) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában a tagállamok kölcsönös segítséget nyújtanak egymásnak, különösen az érintett határozatért felelős tagállamon kívüli tagállam vámhatóságai által elkövetett hiba esetén.”

5. A szöveg a 904. cikk után a következő cikkel egészül ki:

„904a. cikk

(1) Amennyiben a (2) bekezdés értelmében nem áll fenn közlési kötelezettség, az egyes tagállamok a Bizottság rendelkezésére listát vezetnek azokról az ügyekről, amelyekben a 899. cikk (2) bekezdését alkalmazták.

(2) Minden egyes tagállam megküldi a Bizottságnak azon ügyek listáját, amelyekben a 899. cikk (2) bekezdésének rendelkezéseit alkalmazták, és az egy vagy több behozatali vagy kiviteli művelet tekintetében, de egyazon különleges helyzet következtében visszafizetett vagy elengedett összeg meghaladta az 50 000 EUR-t, megadva valamennyi ügy rövid összefoglalását. Ezt a listát minden év első és harmadik negyedévében továbbítani kell a Bizottsághoz valamennyi olyan ügy vonatkozásában, amelyekben az előző félév során vámonok visszafizetéséről vagy elengedéséről hoztak határozatot.”

6. A 905. és 906. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„905. cikk

(1) Ha a Vámkódex 239. cikkének (2) bekezdése alapján visszafizetés vagy elengedés iránt benyújtott kérelmet olyan bizonyíték támasztja alá, amely olyan körülményekből eredő különleges helyzetet képezhet, amelynek során az érintett személynek sem megtévesztés, sem nyilvánvaló gondatlanság nem róható fel, a döntéshozó vámhatóság tagállama köteles az ügyet a 906–909. cikkben megállapított eljárás szerinti határozathozatal céljából a Bizottság elé utalni, amennyiben:

- a vámhatóság úgy ítéli meg, hogy a különleges helyzet a Bizottság kötelezettségmulasztásának eredménye,
- az ügy körülményei az 515/97/EK rendelet vagy bármely más közösségi jogszabály, vagy a Közösség által olyan országgal vagy olyan országok csoportjával kötött bármely megállapodás alapján végrehajtott közösségi vizsgálat eredményeivel függnek össze, ahol rendelkezést hoztak az ilyen irányú közösségi vizsgálatok végrehajtásáról, vagy

- az az összeg, amelyért az érintett személy egy vagy több behozatali vagy kiviteli művelet tekintetében, de egyazon különleges helyzet következtében felelőssé tehető, eléri vagy meghaladja az 500 000 EUR-t.

Az »érintett személy« fogalma megfelel a 899. cikkben foglalt meghatározásnak.

(2) Az (1) bekezdésben említett ügyeket nem kell azonban a Bizottság elé utalni, ha:

- a Bizottság a 906–909. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően valamely hasonló jogi megítélésű és hasonló ténybeli alapokon nyugvó ügyben már határozatot hozott,
- a Bizottság előtt egy hasonló jogi megítélésű és hasonló ténybeli alapokon nyugvó ügy elbírálása már folyamatban van.

(3) A Bizottság elé terjesztett ügyre vonatkozóan az eset teljes körű vizsgálatához szükséges valamennyi adatot a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani. Részletes adatokat kell szolgáltatni az érintett személy magatartására, és különösen szakmai tapasztalatára, jóhiszeműségére és gondosságára vonatkozóan. Ezen értékeléshez csatolni kell minden olyan adatot, amely bizonyíthatja, hogy az érintett személy jóhiszeműen járt el. Az ügyirathoz csatolni kell ezenfelül egy, a visszafizetésért vagy elengedésért folyamodó kérelmező által aláírt nyilatkozatot, amely tanúsítja, hogy az érintett személy elolvasta az ügy iratait, és kijelenti, hogy nincs észrevétele, illetve megadja a további információkat, amelyeket szerinte az előterjesztésbe bele kellene foglalni.

(4) A Bizottság az ügy beérkezésekor erről megfelelően tájékoztatja az érintett tagállamot.

(5) Ha megállapítást nyer, hogy a tagállam által szolgáltatott adatok nem elegendők ahhoz, hogy az adott ügyben a tények teljes ismeretében határozatot lehessen hozni, a Bizottság további adatok szolgáltatását kérheti.

(6) Az alább felsorolt helyzetek bármelyike esetén a Bizottság visszaküldi az ügyiratot a vámhatóságnak, és a 906–909. cikkben említett eljárást meg nem indítottaknak kell tekinteni:

- az ügyirat alapján nézeteltérés mutatkozik a tényállás tekintetében az ügyiratot átadó vámhatóság és azon személy között, aki aláírta a (3) bekezdésben említett nyilatkozatot,
- az ügyirat nyilvánvalóan hiányos, mivel egyetlen olyan tényt vagy bizonyítékot sem tartalmaz, amely megalapozhatná az ügy Bizottság általi elbírálását,
- az (1) és a (2) bekezdés értelmében az ügyiratot nem kellene a Bizottság elé utalni,

- nem állapították meg vámtartozás fennállását,
- az ügy Bizottság általi elbírálására vonatkozó eljárás során a vámhatóság olyan jellegű új adatokat tárt a Bizottság elé az ügyirattal kapcsolatban, amelyek lényegesen megváltoztatják az ügyirat szerinti tényállás bemutatását, illetve az ügy jogi megítélését.

906. cikk

A Bizottság a 905. cikk (3) bekezdésében említett ügyirat beérkezésétől számított 15 napon belül megküldi az előterjesztés egy-egy másolati példányát a tagállamoknak.

Az adott ügyet a lehető leghamarabb a 907. cikkben előírt szakértői csoport ülésének napirendjére kell tűzni.”

7. A 907. és 908. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„907. cikk

Az adott ügyet vizsgáló bizottság keretében egy valamennyi tagállam képviselőiből álló szakértői csoporttal történő konzultáció után a Bizottság határoz arról, hogy a vizsgált helyzet alapján indokolt-e a visszafizetés vagy elengedés.

Ezt a határozatot a 905. cikk (3) bekezdésében említett ügyiratnak a Bizottsághoz történő beérkezésétől számított kilenc hónapon belül kell meghozni. Ha azonban a ügyirat nem foglalja magában a 905. cikk (3) bekezdésében említett nyilatkozatot vagy az érintett személy magatartásának részletes értékelését, a kilenc hónapot attól a naptól kell számítani, amikor a Bizottság ezeket az iratokat kézhez vette. A Bizottságnak ennek megfelelően értesíti a vámhatóságot és a visszafizetést vagy elengedést kérelmező személyt.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy határozatának meghozatala céljából a tagállamtól további adatokat kell kérni, a kilenc hónapos határidő a további adatszolgáltatásra vonatkozó bizottsági megkeresés és az ezen adatok kézhezvétele között eltelt időszakkal meghosszabbítható. A Bizottság értesíti a visszafizetést vagy elengedést kérelmező személyt az eljárás meghosszabbításáról.

Amennyiben a Bizottság saját maga folytat vizsgálatokat a határozat meghozatalának céljából, a kilenc hónap meg-

hosszabbodik a vizsgálatok befejezéséhez szükséges időtartammal. Az ilyen meghosszabbítás nem haladhatja meg a kilenc hónapot. A Bizottságnak értesítenie kell a vámhatóságot és a visszafizetést vagy elengedést kérelmező személyt a vizsgálatok megkezdésének és lezárásának napjáról.

Amennyiben a Bizottság a 906a. cikkel összhangban értesítette kifogásairól a visszafizetésért vagy elengedésért folyamodó személyt, a kilenc hónapos időtartam egy hónappal meghosszabbodik.

908. cikk

(1) Az érintett tagállamot a 907. cikkben említett határozatról a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb az ugyanabban a cikkben meghatározott határidő lejáratától számított egy hónapon belül értesíteni kell.

A Bizottság értesíti a tagállamokat az általa elfogadott határozatokról annak érdekében, hogy segítse a vámhatóságokat a tényállásukat és jogi megítélésüket tekintve hasonló ügyekben történő határozathozatal során.

(2) A Bizottságnak az (1) bekezdés szerint közölt határozata alapján a döntéshozó vámhatóság határozatot hoz a hozzá benyújtott kérelem elfogadásáról vagy elutasításáról.

(3) Amennyiben a 907. cikkben említett határozat azt állapítja meg, hogy a vizsgált körülmények alapján indokolt a visszafizetés, illetve az elengedés, a Bizottság meghatározhatja azokat a feltételeket, amelyek mellett a tagállamok a tényállásukat és jogi megítélésüket tekintve hasonló ügyekben visszafizethetik illetve elengedhetik a vámok összegét.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Az 1. cikket 2003. augusztus 1-jétől kell alkalmazni mindazon esetekben, amelyeket addig az időpontig nem utaltak a Bizottság elé határozathozatal céljából.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2003. július 25-én.

a Bizottság részéről

Frederik BOLKESTEIN

a Bizottság tagja